

3 MAYIS TÜRKÇÜLÜK -MİLLİYETÇİLİK GÜNÜ

BURHAN ERDEMLİ

ÜLKÜ-TEK İSTANBUL İL BAŞKANI

Öncelikle bugünün Türkçülük Günü mü Milliyetçiler Günü mü olarak adlandırılmasına karşı birkaç şey söylemek isterim , önemli olan adlandırılan isimlerden ziyade ana anlamını idrak etmemizdir,bu konuda kısır çekişmeleri bir kenara bırakarak tarihte bu konuda bedel ödenmiş olaylar çerçevesinde, günümüze ve önümüze bakarak değerlendirmeler yapmaktır.Hemen Başbuğumuz Alparslan Türkeş ile yapılan bir gazete röportajından kesitleri sizinle paylaşmak isterim.

Sn. Alparslan Türkeş, 3 Mayıs nasıl “Türkçüler Günü” haline geldi.

A. TÜRKES: Bahsettiğimiz davadan sonra dava sanıklarından avukat Said BİLGİÇ Bey 3 Mayıs'ın “Türkçüler Günü” olmasını teklif etti. Onun bu teklifi diğer arkadaşlar tarafından da benimsendi. O zamandan beri her 3 Mayıs günü Türkçüler ve Milliyetçiler kırlara giderek, bugünü bir bayram olarak kabul etmişler, o gün Türk Milliyetçiliğini anlatmaya, çeşitli konferanslar vermeye ve dergilerde bu konuları yazmaya başladılar.

“Türkçülük” ve “Türkçüler” kelimelerini biraz açar mısınız?

A. TÜRKES: “Türkçüler” derken ‘Türkçülük” ve “Milliyetçilik” aynı anlamdadır değişik bir anlamı yoktur. Yani Türk milletini sevmek, Türk milletinin iyiliğini istemek, hakkını savunmak duygusunun adı ‘Türk Milliyetçiliği”dir. Türkçülüğün başlangıçta bundan biraz daha farklı bir anlamı olmuştur. Türkçülük ifadesi daha ziyade “Türkçenin eski Arapça ve Farsça kelime terkiplerden kurtarılarak halkın konuştuğu Türkçe haline getirilmesi” hareketinin adı olmuştur. Bir nevi “Türkçecilik” tir. Bunun içinde tabii Türklerin esaretten kurtulması, bir bayrak. bir devlet halinde yaşamaları fikride vardır. Daha sonra Türkçülük, milliyetçiliğe yakın bir anlama gelmiştir.

Sayın TÜRKEŞ, birkaç yıldır 3 Mayıslardaki tebrik kartlarınızın üzerinde “Türkçülük” kavramının yerine “Milliyetçilik” ibaresinin yer aldığını görüyoruz. Bu bir muhteva değişikliği mi?

A. TÜRKEŞ: Bundan önceki sorunuza verdiğim cevaba binaen böylesine bir değişikliğe gittik. Yani “3 Mayıs Türkçüler Günü” değil de “3 Mayıs Milliyetçiler Günü” dedik.

Kaynak : <https://roportajlik.com/alparslan-turkesin-3-mayis-1944-olaylari-hakinda-verdigi-roportaj/>

Bu konudaki tartışmaları bir kenara bırakmak için bu anektodu paylaşmak istedim

3 MAYIS NEDİR ?

3 Mayıs, 1944 Türk Milleti ve onun cefakar, fedakar evlatları olan Türk Milliyetçileri için çok büyük anlam ve önem taşıyan bir gündür.

81 yıl önce Milliyetçi Türk Gençliği, bir taraftan bütün dünyayı tehdit eden yayılmacı, işgalci komünist anlayışa, diğer yandan da milli şef rejiminin izlediği anti-demokratik politikalara yönelik milli ve sosyal muhalefeti başlatan bir direniş hareketidir

İkinci Dünya Savaşı'nın sonuna yaklaşıldığı 1944 yılında, Rus yayılmacılığının Türkiye'yi de hedef aldığı günlerde ülkemizin bu karanlık ortama düşürülmesinin önlenmesini isteyen Türk Milliyetçisi aydın fikir insanları düşünür, akademisyen ve yazarların tutuklanarak, tabutluklara konarak çeşitli işkencelere maruz kalmaları ve

bunun üzerine Türk gençliğinin büyük bir kararlılıkla aydınlarının yanında yer alarak bir başkaldış hareketini başlatması hadisesidir.

DÖNEMİN ŞARTLARI

O dönemde memleketimiz tek parti yönetimi altındaydı. O zamanki Cumhurbaşkanı merhum İsmet İnönü de Milli Şef unvanını taşımaktaydı. Bayramlarda büyük şehirlerimizde asılan dövizlerin üzerinde 'Tek millet, tek parti, tek şef' yazıları vardı. O günün şartlarında memleketimizde hürriyet ve demokrasi açıkçası pek yoktu.

Dönemin Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali YÜCEL vasıtası ile yüksekokullar ve üniversitelere marksist öğretim üyeleri yerleştirilmiş bulunmaktaydı. Ayrıca Milli Eğitim Bakanlığı tutuklanmış olan marksistlere geniş destek ve yardım sağlamaktaydı. Bu sıralarda yayınlanmakta olan 'Orkun' ve 'Orhun' isimli dergilerde zamanın başbakanı Şükrü Saraçoğlu'na Nihal ATISZ hocamızın ağzından 2 açık mektup yayınladı. Bu mektupta çeşitli okullarda, üniversite ve kuruluşlarda yerleşmiş olan marksistler isim isim sayılarak, zamanın başbakanına, bunlara neden müsamaha gösterildiği sorulmuştu.

Esasında bu sorunun haklı bir nedeni de vardı çünkü zamanın Başbakanı Şükrü Saraçoğlu 1942 yılı Ağustos ayında meclis kürsüsündeki şu konuşmaları zabta geçmiştir

'Biz Türküz,Türkçüyüz ve daima Türkçü kalacağız. Bizim için Türkçülük bir kan meselesi olduğu kadar bir o kadarda bir vicdan ve kültür meselesidir.'

Kısacası Nihal Atsız hocamızın dönemin Başbakanına yazdığı mektupta ;

Bu şahısların sürekli olarak buldukları yerlerde Marksizm propagandası yaptıkları ve zararlı oldukları belirtilmişti. Memlekette açıktan açığa komünist propagandası yapan dergiler çıkarılmaktadır. Bu dergiler Milli Eğitim Bakanlığı'nın emri ile ve devlet parası ile satın alınarak bütün okullara dağıtılmaktadır. Sonra Ankara Dil Tarih Coğrafya Fakültesinde, Devlet Konservatuvarında daha başka birçok önemli mevkilerde memleketimizi komünistleştirmek isteyen, bu uğurda çaba gösteren insanlar vardır.

Böyle bir mektubun yazılması ve dergide yayınlanması kamuoyunda çok tesir yaptı. Özellikle yükseköğrenim gençliği arasında büyük heyecan meydana getirdi. Dergiler elden ele kapışıldı. Bunun neticesi olarak o günün iktidarı, bakanları ve yakın mensupları büyük memnuniyetsizlik duydular.

Mektupların yazarı olan Nihal ATSIZ Bey hakkında tanınmış marksistlerden olan ve o sırada Devlet Konservatuvarı'nda öğretmen bulunan Sabahattin Ali'nin hakaret davası açmasını temin ettiler. İktidarın resmi yayın organı olan o zamanki Ulus gazetesinin avukatlarını da Sabahattin Ali'nin savunulması ve desteklenmesi için onun emrine verdiler. İşte bu olaylar memleketteki Türk milliyetçileri arasında büyük yankılar yaptı. Mahkemeler sırasında da gençler Ankara caddelerinde heyecanlı gösteriler yaptılar, komünist eserleri meydanlarda yaktılar.

Mahkeme önce 26 Nisan da 2. Celse ise 3 Mayıs günü görülüyor , işte 3 Mayıs 1944 günü olan mahkeme öncesi ve sırasında dışarıda olan Türk Milliyetçisi gençlerin korkusuzca duruş,tavır ve şerefli direnişlerinin anısına bu gün Türk Milliyetçilerinin , Türkçülerin tarihini duruşunu tespit ettikleri bir gün olarak tarihe not düşülmüştür.

DAVADA 23 SANIK YARGILANMIŞTIR:

- 1-Hasan Ferit Cansever, Dr. yüzbaşı
- 2-Fethi Tevetoğlu, Dr. Üsteğmen (Ünlü şarkıcı Tarkan'ın dedesinin kardeşidir)
- 3-Alparslan Türkeş, Piyade üsteğmen
- 4-Nurullah Barıman, Piyade teğmen
- 5-Zeki Özgür(Sofuoğlu) , Topçu asteğmen,
- 6-Fazıl Hisarcıklı, Ulaştırma asteğmen
- 7-Nihal Atsız, Edebiyat Öğretmeni
- 8-Hüseyin Namık Orkun, Tarih Öğretmeni
- 9-Nejdet Sancar, Balıkesir Lisesi Edebiyat Öğretmeni
- 10-Saim Bayrak, Temyiz Mahkemesi Evrak Memuru
- 11-İsmet RasinTümtürk, İstanbul Belediyesi Murakıbbı
- 12-Cihat Savaşfer, Y. Mühendis Mektebi Öğrencisi
- 13-Muzaffer Eriş, Y. Mühendis Mektebi Öğrencisi
- 14-Fehiman Altan, Y. Mühendis Mektebi Öğrencisi
- 15-Yusuf Kadıgil, Lise Öğrencisi
- 16-Cebbar Şenel, Adana Adliyesi'nde Hakim Adayı
- 17-Zeki Velidi Togan, Türk Tarihi Profesörü
- 18-Orhan Şaik Gökyay, Ankara Konservatuvarı Direktörü
- 19-Hikmet Tanyu, İçişleri Bakanlığında Memur
- 20-Reha Oğuz Türkkkan, İstanbul Üniversitesi Doktora Öğrencisi
- 21-Hamza Sadi Özbek, Aydın Maliye Tahsilat Şefi

22-Cemal Oğuz Öcal, Gazi Eğitim Enstitüsü Öğrencisi
23-Said Bilgiç, Ankara Adliyesi'nde Hakim Adayı

Aynı davadan sanık olarak Mehmet Külahlıoğlu ve Osman Yüksel Serdengeçti de bir süre tutuklu kalmışlardır

Bu süreçlerde Nihal ATSIZ Bey olmak üzere Necdet SANCAR Bey ve arkadaşlarının evleri arandı. Orhun Dergisi'nin yönetim yeri arandı ve bu kimseler tutuklandı. Suçlama da "İrkçilik ve Turancılık" oldu. Birçok işkenceler ve baskılar yapıldı. İstanbul 1 No'lu Sıkıyönetim Mahkemesi'nde 23 sanık hakkında dava açıldı. Fakat mahkeme tarafsız değildi, baskılar altındaydı. Ortada hiçbir suç olmadığı halde, Türkiye Cumhuriyeti Kanunları'nda Turancılık diye bir suç olmadığı halde, böyle bir suç icat edilerek, sanıkların bir kısmı ağır cezalara çarptırıldılar.

Türk Milliyetçilerine Tabutluk İşkenceleri

Yapılan tabutluk işkencelerine maruz kalan kişilerden olan Başbuğumuz Alparslan Türkeş, yapılan işkence ve işkence çeşitlerini şöyle anlatır:

İstanbul daki Sansaryan Han da bulunan Emniyet Müdürlüğünde götürüldük,

Burada duvarlara kazınmış dik olarak bir insanın sığacağı şekilde hazırlanmış tabutluklar vardı , dik olarak onların tayin edeceği sürede çeşitli işkencelere maruz kaldık.

“Sanıklar, günlerce aç ve susuz bırakıldılar. El, yüz yıkamak, taharetlenmek imkânından mahrum edildiler. Diğer bir işkence de Allah yarattı demeden dövmek. Bu işkence bilhassa üniversite öğrencilerine uygulanıyordu. Başka sanıkların dövülmesini izlettirmek. Tabanca çekerek ifade sırasında sanıkların şakaklarına dayamak ve ‘Sizi öldürürüz, kalp sektesinden öldü diye rapor alırsınız. Geçer giderseniz.’ şeklinde tehditte bulunmak. Boş yazı kâğıtlarını altına ‘İmza muayenesi yapacağız, şurayı imzalayın.’ diye imzalatarak, ondan sonra da ‘İşte bu kâğıtların üstüne istediğimizi yazar, doldururuz, canınızı okuruz. Bunu bilerek ifade veriniz.’ şeklinde tehditte bulunmak. Emniyet Müdürlüğünün bodrumlarında, içlerinden lağım geçen hücrelere kapatmak vb..Prof Dr Zeki Velidi Togan ı 3 gün bu şekilde tabutlukta tuttuklarını hatırlıyorum.

Mahkeme Süreçleri ve Sonuçları

Mahkeme 65 oturum sürerek 29 Mart 1945 tarihinde sonuçlandı. Dava ile 13 sanık beraat ederken Prof. Dr. Zeki Velidî Togan, **Hüseyin Nihal Atsız**, Reha Oğuz Türkkan, Nurullah Barıman, Cihat Savaşfer, Nejdet Sançar, Dr. Fethi Tevetoğlu, **Alparslan Türkeş**, Cebbar Şenel ve Cemal Oğuz Öcal’a 10 yıla kadar uzanan değişik hapis ve sürgün cezaları verilmiştir. Daha sonra dava Askeri Yargıtay’a taşınmıştır. Yüksek Mahkeme 1. İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesi’nin bu kararını “usul ve esas yönünden” bozmuştur. Tutuklu sanıkların hemen salıverilmesini ve davanın 2. Sıkıyönetim Mahkemesinde görülmesini kararlaştırmıştır. Bu karar ile 26 Ekim 1945 günü tutuklu tüm sanıklar salınmıştır.

Bu hareketin öncüleri olan başta Başbuğumuz Alparslan Türkeş ve Hüseyin Nihal Atsız olmak üzere, Necdet Sancar, Zeki Velidi Togan, Hasan Ferit Cansever, İsmet Tümtürk, Hikmet Tanyu, Fethi Tevetoğlu, Mustafa Hakkı Akansel ve hakkın rahmetine kavuşan tüm dava büyüklerimize Yüce Allah’dan sonsuz rahmet diliyor, aziz hatıraları önünde saygı ve şükranla eğiliyoruz.

Şüphesiz ki, tarih değerlendirmeleri yapılırken o günün sosyo-ekonomik ve politik şartlarını, toplum yapısını iyi bilmek gerekir. Ancak, tarih değerlendirmelerini yaparken bunları geçmişte kalan tatlı hatıralar olmaktan çıkartmak da şarttır. Tarih, dünden bu

güne, bu günden yarına bize kılavuz olduğu sürece çok daha büyük bir değer ve anlam ifade etmektedir.

Çünkü, 3 Mayıs 1944'ün kahramanlarının bir kısmı şanlı mücadelelerinin neticelerini görmeden hayata veda etmiş ama; büyük bir kısmı da yaşarken hem insanlık dışı Sovyet emperyalizminin çöküşüne tanık olarak; hem de demokratik, çoğulcu bir Türkiye'nin oluşumuna katkı sağlayarak; başlattıkları milli ve sosyal muhalefette ne kadar haklı olduklarını, ne kadar kutsal ve onurlu bir mücadele verdiklerini tarihin en güzel sayfalarında görme ve gururlanma şansına sahip olmuşlardır.

O dönemde Sovyet Komünizmine büyük bir onur ile karşı çıkan Türk Milliyetçileri sayesinde, Kızıl rejim Türkiye üzerinden Akdeniz e inememiş seneler sonra Sovyet Rusya nın dağılarak bugünkü Türkistan Coğrafyasında ki Türk Devletleri nin doğmasına vesile olmuştur.Elbette bugün geldiğimiz nokta da TÜRK DEVLETLERİ TEŞKİLATI ile bambaşka bir noktaya gelmiş bulunuyoruz.Unutmuyoruz ki içerisinde bulunduğumuz yüzyıl eğer Türk Asrı olacak ise bizler gibi bu ükeyi karşılıksız seven Türk Milliyetçilerinin omuzlarında yükselecektir.

İşte bu tamda bu yüzden Başbuğumuz Alparslan TÜRKİŞ'in dediği gibi

“ Kendimizi küçük görmüyoruz,bizler büyük kuvvetiz “

3 Mayıs olayları ve sonuçları ile ilgili bazı değerlendirmeler.

***Türkçüler Günü olan 3 Mayıs (1944) büsbütün ayrı bir düşüncenin sonucudur. İç düşman olan, kılık değiştirerek milletin içine giren ve hükümetin gafletinden yararlanan komünizme karşı Türkçü gençlerin bir uyarma yürüyüşüdür. *Türkün en önemli vasfı teşkilatçılığıdır. *Ülkücüler, insanlık âlemi içinde ne uşak olmayı, ne de başkalarını uşak olarak kullanmayı kabul etmeyen şerefli bir bayrağın taşıyıcısıdır. BAŞBUĞ SN. ALPARSLAN TÜRKİŞ**

3 Mayıs bir bayram değildir. Milli şuurun ayaklanmasıdır. Başarıyla bitmemiş, fakat milletin gözünü açarak o zamanki hükümetin içine sızan ihanet unsurlarını sindirmiştir. 3 Mayıs 1944 bir dönüm günüdür. Türkçülerin ızdırabı ile yoğurulmuş ve tehlikeyi geriye atmış bir dönüm günü...3 Mayıs'ta yürüyenlere selam...Türk devleti ebedidir...

SN. HÜSEYİN NİHAL ATSIZ

Türk siyasi tarihine “1944 Türkçülük-Turancılık Olayı” olarak geçen hareket çerçevesinde 10 Mayıs 1944 tarihinde gözaltına alındım. Askeri Yargıtayın hakkımda verilen cezayı bozması üzerine 25 Mayıs 1947 tarihinde serbest bırakıldım, çeşitli işkencelere maruz kaldım, günlerce tabutluklarda tutuldum, bir gözünü kaybetme noktasına geldim.Cezaevinde mahkum edildiğim süre içerisinde çektiğim acılara ve işkencelere rağmen memleketimizi, insanımızı hep sevdim. meseleleriyle ilgimizi kesmedik devam ettik, mensup olduğum Türk milliyetçilik fikrini her daim savunduk.

SN.REHA OĞUZ TÜRKKAN

Türk'ü sevdim, seveceğim.

Ama bunun sonunda ızdıraplar varmış, felaketler varmış, hatta karşılaşılabilecek türlü kahpeliklerle doluymuş.

Hepsi kabul!

Türk Irkı sağolsun!

SN. NEJDET SANÇAR

Türk milliyetçiliğinin merhum ve muhterem inanç anıtlarını rahmetle, hürmetle, minnetle anıyorum. 3 Mayıs ruhunun, Türk ve Türkiye Yüzyılı hedeflerine ulaşma mücadelesinde sahip olduğumuz milli şuura daha da güç ve feyz vermesini temenni ediyorum

MHP GENEL BAŞKANI LİDERİMİZ SN.DEVLET BAHÇELİ

Allah bu konuda bedel ödeyenlerden razı olsun,meankları cennet olsun.

